

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER
VAN HET GERECHT
16 juli 1999 *

In zaak T-143/99 R,

Hortiplant SAT, vennootschap naar Spaans recht, gevestigd te Amposta (Spanje),
vertegenwoordigd door C. Fernández Vicien, advocaat te Barcelona, en
E. Contreras Ynzenga, advocaat te Madrid, kantoor Cuatrecasas,
Oudergemlaan 78, Brussel,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Guerra
Fernández, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen
hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst,
Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

* Procestaal: Spaans.

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking C (1999) 537 van de Commissie van 4 maart 1999 tot intrekking van communautaire financiële bijstand,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET GERECHT

de navolgende

Beschikking

De feiten en het procesverloop

- 1 Bij beschikking C (92) 3125 van 3 december 1992, gegeven krachtens artikel 8 van verordening (EEG) nr. 4256/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het EOGFL, afdeling Oriëntatie (PB L 374, blz. 25), kende de Commissie verzoekster financiële bijstand toe voor project nr. 92.ES.06.022, „Initiatief tot een model- en demonstratieproject inzake een nieuwe, zeer efficiënte productiemethode voor boomkwekerijen: toepassing op sier- en bosbouwrasen.”
- 2 De totale kosten van het initiatief bedroegen 1 184 624 ECU en de communautaire bijstand werd bepaald op maximaal 731 992 ECU.

- 3 Overeenkomstig het bepaalde in bijlage 2 bij de beschikking van 3 december 1992 werden aan verzoekster twee voorschotten uitbetaald, tot een totaal bedrag van 512 393 ECU.
- 4 Bij brief van 12 juni 1997 stelde de Commissie verzoekster ervan in kennis, dat haar diensten een technische en boekhoudkundige verificatie zouden verrichten inzake de door de Commissie overeenkomstig artikel 8 van verordening nr. 4256/88 goedgekeurde projecten.
- 5 Na een verificatie ter plaatse en een briefwisseling met verzoekster stelde de Commissie haar bij brief van 3 april 1998 in kennis van haar bevindingen. Zij verklaarde, dat zij zaken had geconstateerd die zouden kunnen wijzen op onregelmatigheden, en dat zij had besloten de procedure in te leiden bedoeld in artikel 10, van bijlage 2 bij de beschikking van 3 december 1992 en in artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 374, blz. 1). Voorts deelde zij verzoekster mee dat terugvordering van de reeds uitbetaalde bedragen gerechtvaardigd zou kunnen zijn, en nodigde zij haar uit binnen zes weken het bewijs te leveren, dat de uit de beschikking van 3 december 1992 voortvloeiende verplichtingen waren nagekomen.
- 6 Verzoekster antwoordde bij brief van 26 mei 1998.
- 7 Op 26 oktober 1998 leidde het Spaanse parket, waaraan het dossier door de Commissie was toegezonden, een strafrechtelijk onderzoek in tegen, onder meer, de vennoten van verzoekster ter zake van verdenking van vervalsing van handelsdocumenten en oplichting.

- 8 Op 4 maart 1999 gaf de Commissie de in geding zijnde beschikking, die op 12 april 1999 aan verzoekster is betekend met afschrift aan het Koninkrijk Spanje. In die beschikking gelast de Commissie de intrekking van de financiële bijstand en terugbetaling, door verzoekster of, in voorkomend geval, door de voor haar schulden juridisch aansprakelijke personen, van de uitbetaalde voorschotten binnen 60 dagen na de betekening van de beschikking.
- 9 Bij op 12 juni 1999 ter griffie van het Gerecht neergelegd verzoekschrift heeft verzoekster krachtens artikel 230 EG beroep tot nietigverklaring van die beschikking ingesteld.
- 10 Bij op dezelfde dag ter griffie van het Gerecht neergelegde afzonderlijke akte heeft zij tevens krachtens de artikelen 242 EG en 243 EG in kort geding verzocht om opschorting van de tenuitvoerlegging van bedoelde beschikking, zonder verplicht te worden tot het stellen van een borgtocht of bankgarantie.
- 11 De Commissie heeft op 25 juni 1999 haar opmerkingen over dat verzoek ingediend.
- 12 Krachtens artikel 106, tweede alinea, van het Reglement voor de procesvoering is de president van het Gerecht vervangen door de president van de Tweede kamer van het Gerecht.
- 13 Partijen zijn gehoord ter terechtzitting van 5 juli 1999.

In rechte

- 14 Ingevolge de artikelen 242 EG en 243 EG juncto artikel 4 van besluit 88/591/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 24 oktober 1988 tot instelling van een Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (PB L 319, blz. 1), zoals gewijzigd bij besluit 93/350/Euratom, EGKS, EEG van de Raad van 8 juni 1993 (PB L 144, blz. 21), kan het Gerecht, indien het van oordeel is dat de omstandigheden dat vereisen, opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling of andere noodzakelijke voorlopige maatregelen gelasten.
- 15 Volgens artikel 104, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht moeten verzoeken om voorlopige maatregelen een duidelijke omschrijving bevatten van de omstandigheden waaruit het spoedeisend karakter van het verzoek blijkt, alsmede de middelen feitelijk en rechtens op grond waarvan de maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt (*fumus boni juris*). Deze voorwaarden zijn cumulatief, zodat wanneer aan één ervan niet wordt voldaan, het verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging moet worden afgewezen (onder meer beschikking president Gerecht van 21 juni 1999, *Marlines/Commissie*, T-56/99 R, niet gepubliceerd in de *Jurisprudentie*, punt 8).
- 16 Om te beginnen moet worden onderzocht, of voldaan is aan de voorwaarde van spoedeisendheid.
- 17 De spoedeisendheid van een verzoek in kort geding moet worden getoetst aan de vraag, of een voorlopige beslissing noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt.
- 18 Deze partij moet aantonen, dat zij niet de uitkomst van de procedure in de hoofdzaak kan afwachten zonder een dergelijke schade te lijden (met name beschikking president Gerecht van 15 juli 1998, *Prayon-Rupel/Commissie*, T-73/98 R, *Jurispr.* blz. II-2769, punt 36). Om te kunnen beoordelen of de door verzoekster gestelde schade ernstig en onherstelbaar is, zodat er gronden zijn om bij wijze van uitzondering de uitvoering van de beschikking op te schorten, dient de rechter in kort geding te beschikken over concrete gegevens, die hem in staat

stellen te beoordelen, wat waarschijnlijk de gevolgen zullen zijn indien de gevraagde maatregelen niet worden getroffen (beschikking president Vierde kamer — uitgebreid — van het Gerecht van 2 april 1998, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen en Hapag-Lloyd/Commissie, T-86/96 R, Jurispr. blz. II-641, punt 64).

- 19 De dreiging van schade behoeft echter niet met volstreekte zekerheid te worden aangetoond. In het bijzonder wanneer het intreden van de schade afhankelijk is van een aantal factoren, is het voldoende dat zij met een redelijke mate van zekerheid kan worden voorzien [beschikking president Hof van 19 juli 1995, Commissie/Atlantic Container Line e.a., C-149/95 P(R), Jurispr. blz. I-2165, punt 38].
- 20 In haar verzoekschrift in kort geding stelt verzoekster meermaals, dat zij riskeert failliet te gaan indien de tenuitvoerlegging van de beschikking niet wordt opgeschort.
- 21 De rechter in kort geding constateert in de eerste plaats, dat verzoekster in haar verzoekschrift niets heeft aangevoerd wat die stelling zou kunnen schragen. In de omvangrijke bijlagen die zij heeft overgelegd, is niets te vinden wat rechtstreeks of zijdelings betrekking heeft op de boekhouding of de financiële situatie van het bedrijf, terwijl dit toch per definitie van belang lijkt voor het onderhavige verzoek.
- 22 Eerst ter terechtzitting heeft verzoekster een stuk betreffende de boeken van de vennootschap overgelegd, genaamd „situatiebalans” („balance de situacion”).
- 23 Daargelaten de vraag of dat stuk, nu het zo laat is overgelegd, wel ontvankelijk is, is de rechter in kort geding, na het aandachtig te hebben bestudeerd en ter terechtzitting de opmerkingen van partijen erover te hebben gehoord, van oordeel, dat het, gelet op bovengenoemde beginselen, onvoldoende bewijskracht heeft.

- 24 Het stuk, een computeruitdraai, is immers een simpele lijst van boekingen, die niet door een onafhankelijk accountant zijn geauthentiseerd. Uit welke bron het stamt en of de inhoud ervan juist is, valt dus niet te zeggen.
- 25 Dit gebrek aan geloofwaardigheid wordt nog versterkt door de vermelding „01.01.1999/31.12.1999” bovenaan elk blad, die twijfel doet rijzen met betrekking tot het tijdvak waarop de gegevens precies betrekking hebben.
- 26 De rechter in kort geding trekt niet verzoeksters verklaring ter terechtzitting in twijfel, dat vennootschappen van het soort waartoe verzoekster behoort, naar Spaans recht niet verplicht zijn hun boekhouding door een extern deskundige te doen certificeren. Dit neemt niet weg, dat aangezien verzoekster de bewijslast draagt in een door haar ingeleide procedure op tegenspraak ter verkrijging van opschorting van de tenuitvoerlegging van een beschikking van de Commissie, zulks in afwijking van de eerste volzin van artikel 242 EG, zij bewijzen dient te leveren die werkelijk geloofwaardig zijn.
- 27 Dit geldt te meer nu verzoekster, blijkens haar verzoekschrift in kort geding en haar opmerkingen ter terechtzitting, opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking verlangt zonder verplicht te zijn een borgtocht of een bankgarantie te stellen.
- 28 Volgens vaste rechtspraak evenwel kan in een dergelijk verzoek slechts in uitzonderlijke omstandigheden worden bewilligd (beschikking Marlines/Commissie, reeds aangehaald, punt 11).
- 29 Verzoekster heeft enkel een verklaring van de „Caixa catalana” overgelegd, waarin deze weigert de gevraagde bankgarantie te verschaffen. Vastgesteld moet worden, dat dat stuk, waarvan slechts één zin van belang is voor het onderhavige

geding, algemeen is geformuleerd en niet kan worden geacht voldoende bewijskracht te bezitten.

- 30 Gelet op het essentiële belang van de Gemeenschap bij het vervolgen en bestraffen van onrechtmatig gebruik van gemeenschapssubsidies, op welk punt blijkens het dossier ernstige verdenking bestaat, zou de rechter in kort geding hoe dan ook geen opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking kunnen toestaan zonder dat er een borgtocht of bankgarantie werd gesteld.
- 31 Mitsdien moet worden geconcludeerd, dat niet is voldaan aan de voorwaarden om aan het verzoek van verzoekster te kunnen voldoen.

Kosten

- 32 Verzoekster heeft geconcludeerd tot verwijzing van de Commissie in de op het kort geding gevallen kosten.
- 33 Volgens artikel 87, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering wordt over de kosten beslist in het arrest of de beschikking waardoor een einde komt aan het geding. De beslissing omtrent de kosten dient derhalve te worden aangehouden.

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET GERECHT

beschikt:

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 16 juli 1999.

De griffier

H. Jung

De president van de Tweede kamer

A. Potocki